

Els guardians del futbol gironí

La sòlida defensa fa que els dos conjunts siguin líders dels seus grups de Primera i Segona Catalana

utbol gironí

istins (l'Escala) són els menys gols per partit dels dos conjunts siguin Primera i Segona Catalana

l'ibé, però a Peralada, com que és club de poble, la gent està «implicada», explica un Montero que considera que, en els anys que corren, dedicar-se al futbol és una utopia. «Ara és només una ajuda. Per guanyar-te la vida amb el futbol has de tenir sort, estar almenys a Segona Divisió i et paguin al dia». És per això que s'hauria d'estudiar el seu retorn a Tercera Divisió, en el cas d'ascens, ja que implica més hores d'entrenaments i desplaçaments més llargs. «Ara treballo i busco estabilitat, em faldria intentar jugar a futbol i cobrem al dia i això s'ha d'agrair a la junta».

Rècord de Bustins a l'Escala
El grup 1 de Segona Catalana l'Escala també ha protagonitzat un nou minut de cura. Després d'aconseguir l'ascens a Segona la temporada passada, els de l'Alt Penedès volen fer el salt a Primera Catalana i, de moment, van però a canals. Tercera és quart d'equip respecte al segon classificat, ja que el duo de porters Arribas i Eric Quenda només n'ha marcat nou d'entre els 15 partits i no-hi ha marcat quatre gols, hi ha batut els 30 minuts per un (el millor del futbol català). A l'entrega de l'entorn català li fa repetició el Matassa, amb 7 en 10. Tercera Catalana és Boule la ja realitzada sota pals de Cristóbal i Marc Japas. Els dos porters del Roses només han encaixat gols en 15 entrenaments i són pitjor menys embatut dels 17 ps. A Quarta Catalana, la millor marca és la del Juncària (Grup 20) hi ha 10 gols rebuts en 12 partits. En segon català, però, destaquen els nombres del Berga (2 d'entre els 11) i el Vilafortuny (4 en 10).

GIRONA | R.GÜELL

El Peralada i l'Escala avancen amb pas ferm en el lideratge dels seus grups de Primera i Segona Catalana, respectivament. Ambdós ho han aconseguit en aquest primer tram de temporada fent de la defensa, la seva virtut. Les seves porteries són les més ben protegides del futbol gironí des de Segona Catalana fins a Segona Divisió A. Toni Montero, porter del Peralada, només ha encaixat sis gols en quinze jornades (0,4 per partit), fet que el converteix en l'equip menys golejat de Primera Catalana. "Per números, és la meva millor temporada. Lògicament, m'agrada que no em facin gols, però no m'hi capfico" diu Montero. El vigatà, resident a Palamós, destaca que el secret que fa que el Peralada sigui líder de Primera Catalana és que "som un molt bon grup humà i tothom està molt implicat". "Per noms, tenim un bon equip. Però això no ho és tot", afegeix, tot donant importància a petits detalls com, per exemple, els sopars posteriors als entrenaments de divendres. Montero viu la seva segona temporada al Peralada i, en el present curs, és titular indiscutible. En 10 dels 15 partits disputats ha acabat amb la porteria a zero. Davant la seva parròquia només ha recollit la pilota del fons de la porteria en dues ocasions. I de cinc penals, n'ha aturat tres. Montero, de 29 anys, ressalta el treball de la seva defensa, que comença en els homes més avançats: "defensem des de dalt, tot està treballat i, a més, vam començar amb una bona dinàmica i tot va rodant". Va formar-se a l'OAR Vic, va créixer al Vic i al juvenil de Divisió d'Honor de Vilobí d'Onyar (dos anys) i va passar a ser

Els guardians del futbol gironí

semiprofessional a la FE Figueres i al Palamós. Després d'estar tres anys en cadascun dels clubs gironins va tornar cap a terres osonenques. Amb l'Aiguafreda va aconseguir l'ascens a Primera Catalana i va continuar dos anys en un fusionat Vic, on va patir una greu lesió. Ja recuperat, va recalcar al Roses per jugar els deu darrers partits del curs 2011/12. "A tots els clubs he estat molt bé, però a Peralada, com que és un club de poble, la gent està més implicada", explica un Montero que considera que, en els temps que corren, dedicar-se al futbol és una utopia. "Ara és només una ajuda. Per guanyar-te la vida amb el futbol has de tenir sort, estar almenys a Segona Divisió B i que et paguin al dia". És per això que s'hauria d'estudiar el seu retorn a Tercera Divisió, en el cas d'ascens, ja que implica més hores d'entrenaments i desplaçaments més llargs. "Ara treballo i busco estabilitat. A Peralada intentem jugar bé a futbol i cobrem al dia i això s'ha d'agrair a la junta".

Rècord de Bustins a l'Escala

Al Grup 1 de Segona Catalana l'Escala també ha protagonitzat un gran inici de curs. Després d'aconseguir l'ascens la Segona la temporada passada, els de l'Alt Empordà volen fer el salt a Primera Catalana i, de moment, van pel bon camí. Tenen sis punts d'avantatge respecte al segon classificat, el Quart, i la dupla de porters Àngel Bustins i Èric Quesada només ha encaixat nou dianes. Bustins ha jugat d'inici 11 dels 15 partits i només li han marcat quatre gols, amb un balanç de 0,36 dianes per partit (el millor del futbol català). A la categoria de bronze catalana li fa competència el Manresa, amb 7 en 15 duels.

A Tercera Catalana és lloable la feina realitzada sota pals de Cristian Raño i Marc Fages. Els dos porters del Roses només han encaixat set gols en 15 enfrontaments i són l'equip menys imbatut dels 17 grups. A Quarta Catalana, la millor defensa és la del Juncària (Grup 30) amb 10 gols rebuts en 12 partits. En l'àmbit català, però, destaquen els números del Berga (5 dianes en 13 partits) i el Vilafortuny (4 en 10).

Font del document:

http://www.emporda.info/esports/2013/12/26/guardians-del-futbol-gironi/221387.html?utm_source=rss